

Кой е цар и кой пъдар в държавата?

Тихомир Стойчев

Народното събрание си избра кандидата за председател на ДАНС Д. Пеевски и започна нечувана атака по мандатоносителката БСП, по власти и институции.

Светкавично тридесет и пет знакови общественици подсилиха огъня.

Министър- председателят Орешарски и лидерът на БСП лично понесоха ударите и им се наложи дълго да се обясняват. Сам по себе си този акт наложи усещането, че новото правителство не е готово не само с програма, но и с кадри, а опозицията и обществото получиха аргументи.

Неутихнали плющящите плесници по първите мъже в държавата последва серия от нови зам. министри.

И нов рекорд.

Заместник- вътрешният министър Иван Иванов престоя часове.

Този път добър бушон се оказа знаковият политик от БСП, Димитър Дъбов: *младежът познавал лично, след като се оттеглил от поста в ОС на БСП в Шумен той застанал на мястото му. Станал и депутат.*

Да, действително работил за знаковата групировка СИК, но още преди да запише

висшето си образование и то след като бил избран с конкурс.

Няма как да не бъдем убедени, че точно СИК и точно в ония години са изпреварили държавата, та да назначават в областните си офиси хора с конкурс.

И още по-фрапиращо изказване направи Дъбов-ами като СИК са лоши, защо търпяхте съдружник в СИК, какъвто е Бойко Борисов да става главен секретар на МВР, кмет и след това министър-председател. И запита защо никой не бил реагирал.

Наглостта на политиците, които отдавна мислят българските граждани за вечни техни длъжници и абдали отново удари тавана.

Или смятат, че другите сме с тяхната услужлива памет.

Министърът на вътрешните работи Цветлин Йовчев не пропусна да се дистанцира, с което последва нов удар по Станишев и Орешарски: *Аз този заместник не съм го предлагал и искал*

Между редовете изплува и още един заместник министър, този път с фамилия Киров, племенник на доскорошния началник на разузнаването ген. Кирчо Киров и син на дългогодишния член на БСП ръководството Володя Киров.

Младежът толкова бил подготвен, че плонжовете в негова защита успяха този път да надхвърлят границите на България и да ни въвлекат в европейски скандал.

Междувременно президентът Плевнелиев опита плаха намеса и свикване на КСНС с плачевен резултат. Политиците не пропуснаха да си изиграят поредния театър.

Не изостана и премиерът Орешарски, който му организираха помитаща среща с неправителствени организации, повечето известни вечни клиенти на властта.

Парламентът се очертава за дълго да се разкъсва между принудителни блокади, патологични изблици на непроверени от психиатър депутати и вечно треперене за наличие на кворум за откриване на поредното заседание.

Партиите във властта обещават с поведението си на всяка цена да пазят, доколкото могат, получената власт.

Опозицията пък видимо за дълго ще се грижи със самозащита, опазване на заграбеното и изчакване на по- добри времена.

Така се очертаваше една продължителна властова криза, в която властта за пореден път се надява засягащите я конфликти сами да се разрешат.

Последва вече окончателен удар, пращане в застрашителен за изхода на мача нокдаун правителството.

Бившият директор на Националната разузнавателна служба ген. Кирчо Киров осъмна с обвинение за присвояване на служебни пари с впечатляващ размер около 5 млн. лева.

Човекът отрича засега, като сочи, че е политическа жертва.

Като си познаваме съдебната власт, може и двете версии никога да не бъдат доказани.

Всичко ставащо обаче има своите корени.

Видимо и с просто око е, че докато основно две партии се пържат във властта, трети играчи разпределят пресъхващите национални ресурси.

Горе описаното подкрепя конспиративни теории, сочещи, че има власт в сянка, която решава вместо легитимната.

Няма как това да не е така.

Нашият народ има една поговорка: „Царят дава, пъдарят не дава”.

Но как да разберем сега кой е цар и кой пъдар.

Едва ли по длъжностните характеристики.

Щеше ли иначе наистина Бойко Борисов да бъде нахално натрапен на българите във всевъзможни властови качества.

Щеше ли той ежедневно и мъчително да мачка тогавашния министър на вътрешните работи;

Щеше ли предложеният от премиер и мандатоносител кандидат за председател на една, пък била и ДАНС, да не успее да заеме поста;

Щеше ли в списъка на заместник министри да попадат нови и нови калинки, при условие, че двете основни партии във властта имаха дълъг период в опозиция, който явно са използвали за всичко друго, но не и за политическа и кадрова работа.

Та на въпроса- защо за едни може, а за други не.

Това, което искат по право министър председател и мандатоносител не могат, а други обратно.

Дори да не бъде доказана вината на ген. Киров, той вече плаща тежка цена.

Неуспелите кандидатури ще се окажат използвани и захвърлени.

Единствената структура, която видимо скритата власт обгрижва и се сношава през годините е българското контраразузнаване, наричано по рано НСС, днес ДАНС.

С вливането на ГДБОП в ДАНС тя окончателно става опасно всесилна. Твърдението е лесно доказуемо, особено като се видят резултатите, или по- скоро липсата на такива, от работата на различните постоянни и временни парламентарни комисии.

И за да е сигурно всичко, МВР си получи за министър Цветлин Йовчев.

Или обратното- някой му подари (и) МВР.

Видимо това е човекът, за който всички се грижат да получава все повече власт и все по- малко отговорности- министър, вицепремиер, председател на комисия и т.н.

Да видим в бъдеще.

МВР без ГДБОП формално остава структура, която няма в какво да сбърка в рутинната си работа. Следователно и за който и да е негов министър никак няма да е трудно да бере само добрите плодове от престоя си.

Йовчев принадлежи към кръг, който от 1993 г. упорито пълзи и обхваща властта, показва злокобни жизненост, вътрешна сплотеност и лоялност.

Същевременно вицепремиерът стои достатъчно високо в йерархията на държавата и ще владее всички тайни на държавата

Разбирай скритата власт.

Той самият призова вече да го съдим само и единствено по това, което прави.

А защо не и по това, което е правил?

Когато министър председателят Орешарски беше зашлевен публично, че е подписал назначаването на горните заместник- министри, Йовчев е получил правото си да кадрува.

Управляваната институционалната памет подкрепя безнаказаността.

Членовете на фамилия Драшкови отшумяха на тихо, но охолно място.

Подписът на кметът Борисов е фалшив?!

Всички членове на ръководните екипи на НСС и ДАНС от клана са щастливо устроени и спасени от правосъдието.

Ето и още едно доказателство, пък да каже който трябва.

Ако ще и безнаказания Йовчев, назначил за секретар на кабинета в МВР един от същият свой стар екип.

Някога доведен от провинцията въпреки тежките му служебни простъпки.

Много тайни се крият днес(ако не са манипулирани) в преписка, открита по заповед **З-395/24.02.2009**

г.

Изпълнението е възложено на Дирекция „Вътрешна сигурност” в ДАНС, като обхваща работата на ръководни служители в Агенцията. Отразени са проследявания в Регионалните управления за сигурност(РУС) Пазарджик, Бургас и Хасково, ГКПП –та Малко Търново и Калотина, както и други поделения.

Констатирани са груби нарушения на служебната дисциплина, злоупотреба и използване на служебно положение и др.

Още първите дни на проверка става ясно, че се касае за присвояване на крупни парични суми в условия на предварителен сговор от секретните фондове на службата.

Иван Драшков, Цветлин Йовчев и някои други служители подават оставки с благовиден

предлог.

България влиза в предизборна ситуация и подобни кадри са винаги ценни!

С идването на ГЕРБ подалите оставки са върнати на ръководни длъжности.

Реваншизмът изхвърля на улиците всички участвали в проверката.

Първият председател на ДАНС Петко Сертов удобно мълчи. Или разказва спомени от Франция.

Прокуратурата също.

Днес Цветлин Йовчев е вътрешен министър от квотата на БСП, а единият от проверяваните, Георги Великов, е назначен лично от него за началник на кабинета му.

Кой е цар и кой пъдар в държавата?

Кой дава и кой не дава?

Имаме ли служби за национална сигурност?

Или и те са за лична употреба?

Въпроси за сега без отговор.

А от отговорите на такива въпроси зависи оцеляването.